

PHÁP TẬP YẾU TỤNG KINH

QUYỂN 4

Phẩm 30: LẠC

Cố thắng thì gây oán

*Chịu thua thì tự khinh
Ngưng ý thì an vui
Không còn tâm thua thắng
Ai quấy nhiễu người khác
Cầu an lạc cho mình
Chắc chắn gây oán thù
Không sao được giải thoát.
Ưu thích nơi ái dục
Cầm gậy hại chúng sinh
Để cầu cho mình an
Đời sau không an lạc.
Người muốn được hoan lạc
Không gây hại chúng sinh
Để cầu được hoan lạc
Đời sau được an lạc.
Ưu pháp ưa học hành
Chớ học hành pháp ác
Người giỏi biết hành pháp
Đời này, đời sau vui.
Người hộ pháp hành pháp
Tu pháp được thiện báo
Pháp này đúng Luật giáo
Hành pháp không đến ác.
Người hộ pháp hành pháp
Như dù che trên thân
Pháp này đúng Luật giáo
Hành pháp không đến ác.
Làm ác đọa địa ngục
Chỗ sinh là đường ác
Làm phi pháp tự hại
Như tay nắm rắn độc.
Đừng cho pháp, phi pháp
Có kết quả như nhau
Phi pháp vào địa ngục
Chánh pháp đưa sinh Thiên.
Thí và tranh đồng chỗ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức này, trí không khen
Khi thí và khi tranh
Cả hai cũng như nhau.
Gặp trăm ngàn nguy biến
Trừ hết kiêu mạn oán
Khi thí tâm thanh tịnh
Trượng phu là tối thắng.
Nhẫn ít, được thắng nhiều
Giới thắng nhiều biếng nhác
Người có tín tuệ thí
Sau đó hưởng quả thiện
Khoái lạc gây quả phước
Sở nguyện đều thành tựu.
Mau được đệ nhất diệt
Từ từ vào vô vi
Nếu biết cầu phương tiện
Hiện thánh trí tuệ thí.
Làm cạn hết nguồn khổ
Nên biết được quả lớn
Khéo ổn định pháp ái
Tâm khiết ý thanh tịnh
Pháp Hiền thánh giảng dạy
Bậc Trí rất ưa thích.
Ai tâm thích thiền định
Và thích không sinh khởi
Cũng thích bốn Ý chỉ
Và thích bốn Giác ý
Và bốn pháp Thân tức
Tám Chánh đạo Hiền thánh,
Vui thích ăn đạm bạc
Vui thích với pháp y
Vui thích đi kinh hành
Vui thích nơi rừng vắng.
Đã đạt đến an lạc
Hiện pháp chứng vô vi
Vượt qua các sợ hãi
Thoát nhiễm trước thế gian
An vui nơi chánh niệm
Quán sát giới các pháp
Lành thay, sống không hại
Nuôi dưỡng các chúng sinh.
Sống không ưa ái dục
Vượt các ý nhiễm trước
Diệt sạch tâm kiêu mạn
Đây là vui số một.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Già có giới là vui
Có tín, vui hoàn toàn
Phân biệt ý nghĩa vui
Không tạo các ác nghiệp.
Đời có cha mẹ vui
Gặp nhau hòa hợp vui
Đời có Sa-môn vui
Chí an tịnh cũng vui.
Vui thay Phật ra đời
Nghe giảng pháp rất vui
Chúng Tăng hòa hợp vui
Hòa thì luôn an ổn.
Trì giới đầy đủ vui
Học rộng biết nhiều vui
Được gặp Thánh nhân vui
Giải thoát luân hồi vui.
Nước đức trong mát vui
Pháp tài tự tu vui
Được trí tuệ sáng vui
Diệt mạn không tà vui.
Được gặp bậc Hiền vui
Hội hợp càng vui hơn
Không cùng ngu làm việc
Tất an lạc mãi mãi.
Không cùng ngu làm việc
Trải qua vô số ngày
Cùng ngu sống chung khó
Như gặp kẻ oán tặc.
Cùng trí ở chung dễ
Như thân quyến gặp nhau
Khó gặp được người trí
Không uổng cuộc sống này.
Như sinh đến chỗ nào
Nhà ấy tất được mừng
Tất cả được an ổn
Phạm chí giữ diệt độ
Không bị nhiễm bởi dục
Thoát được hết các nơi
Diệt hết các tai họa
Hàng phục nội phiền não
Chấm dứt hẳn thù miên
Tâm thức được thanh tịnh.
Cẩn thận tham đắm lạc
Hộ trì việc sắp làm
Phải niệm xả trong đời

Quán sát việc khoái lạc
Khoái lạc của thế gian
Với an lạc cõi trời
Lạc nhất đời, so trời
Không bằng phần mười sáu.
Muốn bỏ gánh nặng xuống
Đừng tạo thêm nghiệp nữa
Nặng gánh đời thì khổ
Bỏ xuống rất an lạc.
Đoạn hết các ái dục
Và diệt tất cả hành
Diệt luôn gốc năm uẩn
Không luân hồi ba cõi.
Vui tập hợp việc nghĩa
Vui bạn bè hưởng phước
Vui tịch nhiên mát mẻ
Truyền đến khắp mọi người.
Khổ sinh ra từ lạc
Như ngọn lửa trong lò
Bùng lên cháy rụi rõ
Rồi từ từ tiêu diệt.
Không biết chỗ họ đến
Người tri kiến như vậy
Thoát khỏi bùn ái dục
Không còn có chỗ đi.
Đã đạt vui bất động
Trong nguy biến không ngừng
Vẫn an nhiên không sân
Trừ ưu không còn buồn.
Tịch nhiên quán sát đời
An vui không phiền não
Học tập nhiều chánh pháp
Tà kiến bị tổn giảm.
Nhiều người tham đắm sắc
Không kết, được trường thọ
Phật pháp biết nguồn kết
Người phải biết vết kết.
Nhiều người tâm bị trôi
Cột chặt vào gốc sắc
Tất cả khổ theo thọ
Tất cả lạc do ta.
Không quan tâm thắng bại
Vì cuối chẳng được gì
Những người muốn sống vui
Nhẫn nhục với kẻ khinh

Nhẫn là nhẫn với người
Không nhẫn với các hữu.
Những người muốn sống vui
Với mê hoặc không mê
Mê hoặc với người khác
Tự ta không mê hoặc.
Những người muốn sống vui
Trọn đời không kết sử
Sẽ ăn bằng niệm thực
Như chut Thiên Quang âm.
Thường ăn bằng chánh niệm
Thân tâm không phiền não
Chúng sinh thấy khổ vui
Thánh pháp không tổn hoại.
Xứ có xúc sinh lạc
Không xứ nào có xúc
Như Bí-sô trong định
Không vướng một cấu gì
Chúng sinh gặp khổ vui
Nhưng không tự giác tri.
Như Lai và Đa văn
Kỷ thân, Quảng, Thiện hữu
Viên tịch, Quán, Tội chướng
Tương ưng, Lạc mười phẩm.

M

Phẩm 31: HỘ TÂM

Tâm tinh vi khó điều

Vì che chở bởi dục
Hàng phục tâm là thiện
Hàng được thì khinh an.
Như cá trên đất khô
Ra ngoài vực nước sâu
Tâm thức rất sợ hãi
Mau chạy khỏi chúng ma.
Tâm chẳng ở một chỗ
Như ánh sáng mặt trời
Bậc Trí chế ngự tâm
Như móc điều voi dữ.
Ta bàn luận tâm này
Tinh vi khó thấy được
Nay Ta muốn giáo giới
Cẩn thận chớ sinh lỗi.
Chớ thả tâm đi rong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phóng dật theo ý ông
Ta phải quản lý nó
Như chế ngự voi dữ.
Sinh tử thật vô cùng
Luân hồi không đầu mối
Tìm cầu xây nhà mãi
Vẫn phải thọ bào thai.
Hãy xem cư xá này
Đừng tạo thêm phòng nữa
Cột kèo đã hư rồi
Thì lâu dài sụp đổ.
Tâm đã thoát các hành
Ở giữa là tâm ta
Tâm hoạt động mau lẹ
Khó giữ, khó điều phục.
Người trí tuệ huấn luyện
Như thợ uốn tên thẳng
Có sân biết mình sân
Có sân biết sân gì.
Ý này do mình làm
Cha mẹ chẳng liên can
Trừ tà đến chánh định
Làm phước chớ thoái lui.
Mái nhà lợp không kín
Trời mưa dột dễ dàng
Người hành động không nghĩ
Thường theo dâm, nộ, si.
Mái nhà được lợp kín
Trời mưa không bị dột
Người hành động biết nghĩ
Không còn dâm, nộ, si.
Tâm là gốc các pháp
Tâm chủ, tâm tạo tác
Tâm ai nghĩ việc ác
Nói ác, hành động ác
Tội khổ tự đi theo
Như xe lăn theo vết.
Tâm là gốc các pháp
Tâm chủ tâm tạo tác
Ai tâm nghĩ việc thiện
Nói thiện, hành động thiện
Hạnh phúc luôn đi theo
Như bóng không rời hình
Không dùng ý bất tịnh
Để phẫn nộ với người.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người muốn biết Chánh pháp
Do Chánh Đẳng Giác dạy
Phải diệt trừ cao ngạo
Tâm ý rất thanh tịnh
Xả bỏ lòng hại người
Mới được nghe Chánh pháp.
Tâm ý không yên tịnh
Cũng không biết thiện pháp
Mê say việc thế gian
Không có chánh tri kiến.
Ba mươi sáu dòng chảy
Theo tâm ý hữu lậu
Luôn luôn có tà kiến
Y theo dục tưởng kết.
Thả ý bỏ thiện căn
Người buông lung theo ý
Tham nhỏ, bỏ tiếng thơm
Như chim bỏ núi rừng.
Sống yên tịnh tu học
Cẩn thận chớ theo dục
Đừng nuốt viên sắt nóng
Kêu gào vì đau khổ.
Nên tu chẳng chịu tu
Ý sức chẳng siêng năng
Tự làm người hèn mọn
Lười biếng chẳng hiểu gì.
Loạn quán và chánh quán
Đều do ý phát sinh
Thường biết, tâm quán sát
Tâm ngu thường thường loạn
Bậc Trí quán như vậy
Chánh niệm chuyên tâm làm
Khó thay ý không vững
Chỉ Phật mới diệt trừ.
Quán thân như bình rỗng
Tâm vững như giữ thành
Dùng tuệ đánh với ma
Chiến thắng chớ để thua.
Quán thân như bọt tụ
Như bóng nắng, ngựa hoang
Dùng tuệ đánh với ma
Chiến thắng chớ để thua.
Tâm niệm bảy Giác chi
Giữ ý không tán loạn
Phải dứt ý ngu hoặc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vui nơi Vô sinh nhĩn.
Diệt sạch hết hữu lậu
Đời này giữ diệt độ
Phải giữ tâm ý mình
Như trâu Mao giữ đuôi.
Có thí xả tất cả
Luôn luôn được an lạc
Một rỗng vượt các rỗng
Rỗng sáu nanh trong bày
Tâm tâm tự bình đẳng
Vui sống riêng hoang dã.
Không dùng tâm ác hại
Làm khổ cho mọi người
Tâm từ cho chúng sinh
Họ không có oán hận.
Từ tâm với một người
Đạt được các gốc thiện
Rãi tâm từ đến khắp
Hiền thánh khen phước nhất.
Tâm từ rải khắp nơi
Thương yêu các chúng sinh
Tu tập với tâm Từ
Sau được vui vô cùng.
Ai với ý dững dước
Hoan hỷ không biếng nhác
Tu tập các pháp thiện
Đạt đến chỗ an ổn.
Tự mình sống hoan hỷ
Thân, miệng, ý tương ưng
Đã chứng đẳng giải thoát
Bí-sô vui tịnh ý.
Các kết sử không còn
Không còn có trần lao
Dầu có năm loại nhạc
Không thể thỏa ý người
Không bằng một tâm chánh
Hướng đến pháp bình đẳng.
Đắc thiện nhĩn tối thắng
Không còn chấp có ngã
Những ai ưa thiên định
Không ưa thích ý dục.
Ý hân hoan tối thắng
Cũng không thấy có ngã
Những ai tâm ưa thiên
Ý không còn thích dục

Đã đoạn sạch các kết
Như núi không lay động.
Trong trược không nhiễm trược
Giữa sân không nổi sân
Ai có tâm như vậy
Không còn gặp khổ nữa.
Không nhiễm ô, gây hại
Giữ giới luật đầy đủ
Ăn uống biết tiết độ
Tri túc chỗ nằm ngồi
Tìm cách tu tập ý
Là lời chư Phật dạy.
Hành giả quán tướng tâm
Chánh niệm theo dõi ý
An trú vào thiền định
Thân lạc tâm hoan hỷ.
Trang nghiêm bằng giữ ý
Đố kỵ thêm loạn tâm
Gặp việc buồn, không khổ
Bậc Trí xét kỹ vậy.
Người chẳng giữ gìn tâm
Bị hại vì tà kiến
Và tâm ý trạo cử
Chúng đưa đến đường chết.
Thế nên phải giữ tâm
Tu các hạnh thanh tịnh
Chánh kiến luôn hiện tiền
Phân biệt pháp sinh diệt.
Bí-sô hàng thù miên
Hết khổ không tạo nữa
Hàng tâm được hỷ lạc
Giữ tâm chẳng buông lung.
Chúng sinh tâm sai lầm
Phải chịu khổ địa ngục
Hàng tâm đến an lạc
Hộ tâm chớ buông lung.
Hộ tâm chớ buông lung
Tâm nhiều cửa tinh vi
Giữ không cho chạy thoát
Phải trong đường Niết-bàn.

M

Phẩm 32: BÍ-SÔ

Bí-sô khi khát thực

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đã được không cất giữ
Trời người đều tán dương
Sống thanh tịnh không lỗi.
Bí-sô vì Từ bi
Ái kính theo lời Phật
Thâm nhập diệu chỉ quán
Diệt uế hạnh mới an.
Bí-sô diệt các ái
Dứt ái bỏ cống cao
Vô ngã, vô ngã sở
Như vậy ai chẳng thân.
Phải biết pháp hành này
Đường xuất ly thân khổ
Như voi chống cường địch
Bí-sô luôn tu tập.
Người khó sống trọn kiếp
Sống, nội tâm tranh nhau
Giữ thân theo Đạo để
Bí-sô sống an tịnh.
Xem mọi người như bạn
Chánh mạng không tạp loạn
Cho biết cho đúng chỗ
Sống đầy đủ uy nghi.
Bí-sô hạnh hoàn bị
Mới thoát cảnh giới khổ
Thích pháp, ý muốn pháp
Tư duy pháp an ổn.
Bí-sô y pháp hành
Chân chính chớ bỏ quên
Nên học nhập không định
Bí-sô thường an tịnh.
Ái lạc gây lầm lỗi
Quán sát pháp bình đẳng
Chế ngự nơi năm uẩn
Ngăn ý như nước chảy.
Thanh tịnh luôn hòa duyệt
Là uống vị cam lộ
Như núi to vững chắc
Gió không lay động được.
Bí-sô trừ ngu si
Không sao bị khuynh động.
Tất cả các danh sắc
Đều phát sinh ngu hoặc
Không thân cận luyến ái
Là Bí-sô chân chính.

Bí-sô chỉ cạo tóc
Kiêu mạn không Giới luật
Xả tham tư duy đạo
Mới đúng chân Bí-sô.
Cạo tóc chẳng ngăn tâm
Phóng dật không chí tín
Diệt trừ được khổ não
Là Sa-môn tối thắng.
Bí-sô đắc định Từ
Thọ trì lời Phật dạy
Đạt đến chỗ diệt tận
Chớ thân cận, không nhìn.
Tâm vui rất hỷ lạc
Thêm vào những niệm thọ
Bí-sô nhiều an lạc
Do không còn nguồn dục.
Hộ trì thân và ý
Giữ miệng làm việc thiện
Bí-sô thoát thế gian
Vượt khổ không còn ngại.
Không thiền, không trí tuệ
Không tuệ, không có thiền
Đạo sinh từ thiền trí
Được gần đường Niết-bàn.
Hành thiền không phóng dật
Chớ để dục loạn tâm
Đừng uống nước đồng sôi
Tự gây khổ thiêu thân.
Thường tự giữ thân miệng
Giữ ý không làm ác
Sau đắc giới như pháp
Đúng hiệu là Bí-sô.
Có tu những thiện pháp
Bảy giác chi là gốc
Với diệu pháp như vậy
Là Bí-sô chân chính.
Đang sống đúng lời dạy
Tự biết tận nguồn khổ
Đây gọi là gốc thiện
Chính Bí-sô vô lậu.
Không ý sức Trì giới
Cũng chẳng dựa Đa văn
Giả như được Định ý
Chẳng chấp vào sở đắc.
Bí-sô tự ý thị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ta chứng hạnh Vô lậu
Hãy quán Chánh giác lạc
Chớ lười xuống phàm phu.
Hãy quán cuộc đời này
Phân biệt từ năm uẩn
Tu tập chớ làm ác
Dững mãnh tự chế tâm.
Bỏ nhà để giải thoát
Ý lại bị nhiễm trước
Không tinh tấn tu tập
Phiền não thật khó trừ
Chẳng tịnh tu phạm hạnh
Sao chứng đắc quả báo
Tâm ý được an ổn?
Bí-sô nhiếp thân tâm
Đã thoát già, bệnh, chết
Không còn bị luân hồi.
Đã diệt tham ái tướng
Bí-sô nhiếp thân tâm
Đã thoát già, bệnh, chết
Không còn bị luân hồi.
Tâm kết sử không còn
Bí-sô nhiếp thân tâm
Đã thoát già, bệnh, chết
Không còn bị luân hồi.
Chưa đoạn hết gốc hữu
Bí-sô nhiếp thân tâm
Đã thoát già, bệnh, chết
Không còn bị luân hồi.
Đoạn trừ ba gốc độc
Bí-sô nhiếp thân tâm
Đã thoát già, bệnh, chết
Không còn bị luân hồi.
Đã thoát khỏi ma giới
Vượt khỏi rừng gai góc
Trừ sạch lời mạ lỵ
Như dựa núi Diêu cao
Bí-sô không còn khổ.
Quán hiện tại, tương lai
Như mộng huyễn, không đắm
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Đoạn hết nguồn gốc ái
Cạn sạch suối dục sâu
Bí-sô thoát tất cả

Như rắn lột vỏ cũ.
Trừ diệt hết năm dục
Chặt hết gốc rễ dục
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Trừ diệt hết năm kết
Bẻ gãy gai ái dục
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Không còn tạo nghiệp nhà
Chặt sạch gốc bất thiện
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Không còn các phiền não
Chặt sạch gốc bất thiện
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Đoạn dục không còn sót
Không còn bị giam giữ
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Ái như nước chảy tràn
Như rắn ngậm nọc độc
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Ngoài đoạn hết các tướng
Trong không tạo nhiễm tâm
Bí-sô thoát tất cả
Như rắn lột vỏ cũ.
Ai đoạn hết gốc tham
Gọi là chân Bí-sô
Hàng phục quân ma-la
Không còn khổ luân hồi.
Ai đoạn hết gốc sân
Gọi là chân Bí-sô
Giải thoát các phiền não
Không còn khổ luân hồi.
Ai đoạn hết gốc si
Gọi là chân Bí-sô
Viễn ly hết phiền trược
Không còn khổ luân hồi.
Ai đoạn hết gốc mạn
Gọi là chân Bí-sô
Thoát ly hẳn nhiễm ái
Không còn khổ luân hồi.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Ai đoạn tận keo kiệt
Gọi là chân Bí-sô
Tin, ưa thích Chánh giác
Không còn khổ luân hồi.
Tâm tham lòng sát nhân
Bí-sô phải tư duy
Ai viển ly lòng ấy
Phật khen chân Bí-sô.
Tâm sân lòng sát nhân
Bí-sô phải tư duy
Ai viển ly sân hận
Phật khen chân Bí-sô.
Tâm si lòng sát nhân
Bí-sô phải tư duy
Ai viển ly ngu si
Phật khen chân Bí-sô.
Tâm mạn lòng sát nhân
Bí-sô phải tư duy
Ai viển ly kiêu mạn
Phật khen chân Bí-sô.
Keo kiệt lòng sát nhân
Bí-sô phải tư duy
Ai viển ly keo kiệt
Phật khen chân Bí-sô.
Điều phục niệm tham ái
Như thuốc giải nọc rắn
Bí-sô phá hoại ái
Như rắn lột vỏ cũ.
Điều phục niệm sân hận
Như thuốc giải nọc rắn
Bí-sô phá hoại sân
Như rắn lột vỏ cũ.
Điều phục niệm ngu si
Như thuốc giải nọc rắn
Bí-sô viển ly si
Như rắn lột vỏ cũ.
Điều phục niệm kiêu mạn
Như thuốc giải nọc rắn
Bí-sô viển ly mạn
Như rắn lột vỏ cũ.
Điều phục niệm keo kiệt
Như thuốc giải nọc rắn
Bí-sô vứt keo kiệt
Như rắn lột vỏ cũ.
Nếu tham dục phát sinh

Chặt như phá lau sậy
Phiền não sâu như biển
Bí-sô phải tinh tấn.
Nếu sân hận phát sinh
Chặt như phá lau sậy
Phiền não sâu như biển
Bí-sô phải tinh tấn.
Nếu như si phát sinh
Chặt như phá lau sậy
Phiền não sâu như biển
Bí-sô phải tinh tấn.
Nếu kiêu mạn phát sinh
Chặt như phá lau sậy
Phiền não sâu như biển
Bí-sô phải tinh tấn.
Nếu keo kiệt phát sinh
Chặt như phá lau sậy
Phiền não sâu như biển
Bí-sô phải tinh tấn.
Trì giới là Bí-sô
Biết không mới hành thiền
Hành không xét tận gốc
Vô vi lạc tối thượng.
Bí-sô sống kham nhẫn
Tri túc vật nằm ngời
Tu tập không phóng dật
Trừ hết không còn ái.

M

Phẩm 33: PHẠM CHÍ

Gọi là bậc Phạm chí
Chẳng phải vì trần trướng
Ở chỗ hiểm, nằm gai
Mà gọi là Phạm chí.
Không chấp thân, ngang ngược
Không tụng lời dị đoan
Trừ sạch hết pháp ác
Mới gọi là Phạm chí.
Đời này gây nhân tịnh
Đời sau không quả xấu
Không làm các pháp ác
Mới gọi là Phạm chí.
Ai gần gũi ái dục
Nhưng tâm không tham trước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ dục sống chân chính
Là diệt tận đau khổ.
Ai không dựa tà kiến
Luôn tu tập chánh kiến
Chánh niệm diệt hữu lậu
Được gọi là Phạm chí.
Kẻ ngu bện nhiều tóc
Sửa sang chỗ nằm ngồi
Trong tâm ý tham luyến
Ngoài trang sức làm gì.
Mặc y phục tầm thường
Thân hành trì pháp thiện
Nơi yên, tự suy nghĩ
Được gọi là Phạm chí.
Thấy phàm phu đến đi
Đọa lạc, thọ khổ não
Chỉ muốn đến bờ kia
Không thích nói nhiều lời
Diệt trừ ác không sinh
Được gọi là Phạm chí.
Vượt qua dòng sông ái
Vô dục như Phạm thiên
Minh hạnh diệt hết lậu
Nên gọi là Phạm chí.
Nước không thể làm sạch
Như nhiều người tắm rửa
Ai trừ sạch ác pháp
Được gọi là Phạm chí.
Chẳng nói hay, cạo tóc
Là Sa-môn Phạm chí
Ai diệt hết các ác
Mới thật là Đạo nhân.
Ai hành động song song
Thanh tịnh không như bản
Đoạn các dục trói buộc
Mới gọi là Phạm chí.
Xuất gia làm Phạm chí
Chân chánh là Sa-môn
Vứt những hành động ác
Nên gọi là xuất gia.
Người không ý huyễn hoặc
Không kiêu mạn, không nghi
Không tham, không chấp ngã
Mới gọi là Phạm chí.
Ta không nói Phạm chí

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là do cha mẹ sinh
Người diệt trừ lầm lỗi
Mới chính là Phạm chí.
Thân, miệng cùng với ý
Thanh tịnh không lỗi lầm
Ai hộ trì ba nghiệp
Mới gọi là Phạm chí.
Bị mắng chửi đả kích
Im lặng không nổi giận
Có sức nhẫn nhục lớn
Mới gọi là Phạm chí.
Ai bị khinh, xâm phạm
Vẫn chánh niệm, giữ giới
Thân chánh tự điều phục
Mới gọi là Phạm chí.
Thiện ác theo đời gọi
Là dài ngắn lớn nhỏ
Ai không nhận, không cho
Mới gọi là Phạm chí.
Thân hành động theo thiện
Miệng, ý không phạm lỗi
Ba nghiệp đều tốt đẹp
Mới gọi là Phạm chí.
Được không vướng vui mừng
Mất không bị lo buồn
Yên tịnh giữa đông người
Mới gọi là Phạm chí.
Vì đoạn trừ ân ái
Xuất gia không ái dục
Ai không còn ái dục
Mới gọi là Phạm chí.
Thích nó thì mất nó
Nó, thích nó đều không
Ai từ bỏ tham dục
Mới gọi là Phạm chí.
Thích nó thì mất nó
Nó, thích đều hư vọng
Không nhiễm ba chỗ ác
Mới gọi là Phạm chí.
Ai từ bỏ gia nghiệp
Bứng nhổ gốc ái dục
Không tham sống tri túc
Mới gọi là Phạm chí.
Như nay biết tận cùng
Nguồn gốc của đau khổ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không còn tâm ái dục
Mới gọi là Phạm chí.
Với tội cùng với phúc
Trừ sạch vượt cả hai
Không ưu, không trần cấu
Mới gọi là Phạm chí.
Đối với tội và phúc
Trừ sạch vượt cả hai
Không nhiễm trước ba chỗ
Mới gọi là Phạm chí.
Cũng như những cánh hoa
Dùng kim xỏ hạt cải
Không bị nhiễm bởi dục
Mới gọi là Phạm chí.
Tâm hỷ không bụi trần
Như mặt trăng tròn đầy
Trừ sạch hết chê bai
Mới gọi là Phạm chí.
Như trăng sáng rực rỡ
Lơ lửng trên không trung
Không bị nhiễm ái dục
Mới gọi là Phạm chí.
Tránh xa không tranh cãi
Bị xúc phạm không giận
Bị ác, đáp bằng thiện
Mới gọi là Phạm chí.
Hiểu sâu, tuệ vi diệu
Nói rõ chánh, tà đạo
Hiểu tận nghĩa vô thượng
Mới gọi là Phạm chí.
Những người trong thế gian
Xin ăn để sinh sống
Ai vô ngã, vô trước
Làm đúng hạnh Phạm chí
Nói và trí không cùng
Mới gọi là Phạm chí.
Ai vứt bỏ ái dục
Xuất gia, bỏ các thọ
Vì đoạn trừ dục lậu
Mới gọi là Phạm chí.
Từ mẫu với chúng sinh
Làm chúng không sợ hãi
Không hại, cho thêm thiện
Mới gọi là Phạm chí.
Tránh oán không gây oán*

Không thương tổn loài nào
Trừ diệt bỏ tà kiến
Mới gọi là Phạm chí.
Ở trước và ở sau
Ở giữa cũng không có
Không tháo động, chánh hạnh
Mới gọi là Phạm chí.
Vứt bỏ dâm, nộ, si
Kiêu mạn, những ác hạnh
Như kim xử hạt cải
Mới gọi là Phạm chí.
Thành lấy hào làm vững
Qua lại chịu khổ đau
Muốn vượt qua bờ kia
Chẳng nên nghe người khác
Chỉ diệt dục không sinh
Mới gọi là Phạm chí.
Ai đoạn trừ ái dục
Đời này và đời sau
Có ái phải diệt sạch
Mới gọi là Phạm chí.
Hữu tình không mong cầu
Đời này và đời sau
Vì không còn mong cầu
Nên gọi là Phạm chí.
Thức của ta không biết
Thiên nhân Ngạn-đạt-phước
Biết quán xét nhiều điều
Mới gọi là Phạm chí.
Quy y Nhân Trung Tôn
Quy mạng Nhân Trung Thượng
Không biết nay Thế Tôn
Tu nhân những thiên gì
Cầu mong Thiên Trung Thiên
Dạy pháp và luật ấy
Để tự biết túc mạng
Thấy được đường trời người
Biết khổ, trừ nhân khổ
Tâm trí được tịch diệt.
Tự biết tâm giải thoát
Thoát dục không còn vướng
Đã thành tựu ba Minh
Nên gọi là Phạm chí.
Tự biết rõ túc mạng
Biết nhân quả hữu tình

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như Lai giác vô trước
Nên gọi là Phạm chí.
Đoạn trừ hết kết sử
Phiền não cũng không còn
Như Lai giác vô trước
Nên gọi là Phạm chí.
Bạc trên rỗng, Tiên nhân
Đấng Đại Tiên tối tôn
Phục vụ vô số Phật
Nên gọi là Phạm chí.
Hết sạch các phiền não
Vượt dòng chướng vô lậu
Từ đây đến bờ kia
Nên gọi là Phạm chí.
Bí-sô áo phấn tảo
Quán sát dục không thật
Sống gốc cây, chỗ vắng
Nên gọi là Phạm chí.
Nếu chẳng ai biết mình
Vẫn im lặng, không nói
Bình thản sống cô độc
Nên gọi là Bí-sô.
Vứt bỏ dây thế tục
Xuất gia không sợ gì
Thường uống vị cam lộ
Nên gọi là Phạm chí.
Đoạn tuyệt với việc đời
Miệng không nói lời bậy
Sống theo tám Chánh đạo
Nên gọi là Bí-sô.
Một mình đi nơi xa
Ẩn kín không tung tích
Tự điều việc khó điều
Nên gọi là Phạm chí.
Vô hình không thể thấy
Có cũng không thể thấy
Người hiểu biết câu này
Chánh niệm từ nguyên nhân
Tĩnh giác đoạn kết sử
Nên gọi là Phạm chí.
Vượt qua sông sinh tử
Kham nhẫn vượt thế gian
Tự giác thoát hào khổ
Nên gọi là Phạm chí.
Phải làm cạn dòng nước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phạm chí không còn dục
Trong tự xét tình ý
Nên gọi là Phạm chí
Ai biết rõ như vậy
Mới gọi là Phạm chí.
Học trước phải rời mẹ
Tránh vua, lia hai quan
Chiến thắng các cảnh giới
Nên gọi là Phạm chí.
Người hiểu rõ giáo pháp
Không kể già hay trẻ
Biết đúng giữ giới, tín
Như Phạm chí thờ lửa.
Quán pháp trong ra ngoài
Phạm chí là tối thượng
Tất cả các hữu lậu
Tận cùng không còn gì.
Hoặc quán sát các pháp
Tận cùng không còn gì,
Hoặc quán sát hòa hợp
Tận cùng không còn gì,
Hoặc quán sát nhân duyên
Tận cùng không còn gì.
Cũng như trong gốc pháp
Phạm chí ở bên ngoài
Nếu dùng chung giường, nệm
Như quỹ Bạc-câu-la
Cũng như trong gốc pháp
Phạm chí chỉ bên ngoài
Biết sinh, biết già, bệnh
Đi dần đến đường chết.
Mặt trời chiếu sáng ngày
Mặt trăng chiếu ban đêm
Áo giáp sáng binh lính
Thiên định sáng Đạo nhân
Phật xuất hiện trong đời
Chiếu sáng hết tối tăm.
Phạm chí diệt không còn
Có niệm buồn, không buồn
Tâm chuyển động như ý
Diệt hết các nghi ngờ.
Phát sinh các pháp sâu
Phạm chí tu tập thiền
Giải trừ lưới nghi ngờ
Thân biết rõ thống khổ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Phát sinh các pháp sâu
Phạm chí tu tập thiền
Chiếu soi khắp thế gian
Như mặt trời trên không.*

*Phát sinh các pháp sâu
Phạm chí tu tập thiền
Chế ngự quân địch ma
Như Phật phá chúng ma.*

*Hộ tâm và Bí-sô
Phẩm Phạm chí cuối cùng
Nói theo thứ tự phẩm*

Đầy đủ ba mươi ba.

Hết các kệ Phật pháp do Thánh giả Pháp Cứu tập.

